

Sygn. akt VIII K 354/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2017 roku sprawy:

W. S. s. W. i A. z domu T.

Urodzonego w dniu (...) w Ż.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 października 2016 roku około godz. 10:30 na ul. (...) w S. znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, wyrokiem Sygn. akt (...) przez Sąd Rejonowy w B. (...) zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat od dnia 29.10.2016 roku

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zb. z art. 180a kk

I. Oskarżonego W. S. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, a na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.

IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 354/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10 czerwca 2016 roku ulicą (...) w S. swoim samochodem jechała J. C.. Przed samochodem J. C. poruszał się pojazd marki A. o nr rej. (...). J. C. zaniepokoił sposób poruszania się tego pojazdu, gdy kierowca tego pojazdu skręcił na parking, J. C. również udała się za nim, gdy pojazd zatrzymał się J. C. podeszła do tego pojazdu i rozmawiając z kierowcą zauważyła, że jest on pod działaniem alkoholu. Kobieta postanowiła zawiadomić o powyższej sytuacji KPP w S.. Dyżurny policji po otrzymaniu powyższej informacji polecił funkcjonariuszom policji : st. asp. M. S. i mł. asp. A. K. aby udali się na parking znajdujący się przed sklepem (...) przy ulicy (...). Na parkingu funkcjonariusze policji

ustalili, że kierowcą pojazdu marki A. był W. S., a następnie przewieźli kierowcę do KPP w S. gdzie został on poddany badaniu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (...) Wynik badania z godziny 10 : 49 wyniósł 1,55 mg/ dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o notatkę urzędową (k. 1), protokół z przebiegu badania (k. 2) zeznania świadka J. C. (k.8), wyjaśnienia oskarżonego (k.19, 42) oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony W. S. przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, że alkoholu właściwie nie spożywa ponieważ leczy się w związku z chorobą wrzodową żołądka, co najmniej raz w miesiącu ma wizytę w poradni chirurgicznej, ponadto musi stosować ścisłą dietę. Oskarżony wyjaśnił, że nie wie dlaczego spożył alkohol, miał zamiar odstawić tylko samochód na parking skąd miał go zabrać syn brata.

Sąd zważył co następuje :

Treść wyjaśnień oskarżonego w ocenie Sądu w całości zasługuje na wiarę, znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego oraz w treści notatki urzędowej i w treści zeznań świadka J. C.. Jednocześnie wyjaśnienia te tworzą wspólnie z powyższymi dowodami logiczną i spójną całość. Oskarżony nie kwestionował faktu, że znajdował się pod wpływem alkoholu w momencie gdy kierował samochodem. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z zapisami w protokole użycia alkometru. Badanie alkometrem wykazało, że zawartość alkoholu wynosiła 1,55 mg/dm³ czyli odpowiada definicji stanu nietrzeźwości. Stanem nietrzeźwości jest zdefiniowany w art. 115 § 16 k.k. przypadek, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W świetle więc zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk w zb. z art. 180a kk. Oskarżony bowiem kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżony został bowiem skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 16 października 2013 roku w sprawie sygn. akt (...) za czyn z art. 178a § 4 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 3 lata. Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 29 listopada 2013 roku. Nie ma też wątpliwości, że oskarżony kierował pojazdem mechanicznym nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Jak wynika z informacji Starostwa Powiatowego w S. z dnia 14 października 2016 roku w stosunku do oskarżonego wydana została decyzja nr (...) z dnia 18 czerwca 2015 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kategorii B.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Z kolei § 2 wskazanego przepisu wskazuje, że wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Sąd dopatrył się szeregu okoliczności obciążających oskarżonego, przede wszystkim faktu wielokrotnej karalności oskarżonego. Przeszłość przestępcza oskarżonego świadczy o braku w jego postawie poszanowania dla porządku

prawnego. Oskarżony nie zrozumiał naganności swojego postępowania, nie widać u niego poprawy i krytycznego stosunku do popełnionych czynów.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt nie utrudniania przez oskarżonego postępowania.

Zgodnie z art. 69 § 1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Jak wyżej Sąd wskazał oskarżony w czasie popełnienia przedmiotowego czynu był skazany na karę pozbawienia wolności.

Powyższa okoliczność nie pozwala na zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Ponadto wobec oskarżonego nie można przyjąć pozytywnej prognozy, że nie dopuści się on ponownie popełnienia przestępstwa. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary Sąd uznał, że kara 3 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwa, a jednocześnie taki wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego. W przekonaniu Sądu taka kara jest w stanie zapobiec w przyszłości popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

Zgodnie z treścią art. 42 § 4 kk sąd orzeka zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk.

Mając na względzie, że oskarżony był już skazany za przestępstwo z art. 178a § 4 kk, Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio uznając, że jest to zakaz, który spełni swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Sąd mając na uwadze treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn. zm.).